

liig julgeks, et saggedaste lastega seltsis ühhest pima kaustist sõid. Kõne mürriistamist piddasid naad ühhe isefärralisse jumjala tööks, kedda „wanna tadiks ehl toittaks“ hüüdsid, ja kui kõufe mürriistas, siis ütlesid: „Wanna - taat murristab, woi paugutab nuiaga wasto tõrre põhja.“ Dpma surnuttele panid Gesslasfed keigeuhkemad rided selga, istusid siis surno ette mahha, jõid ja priiskasid hästi ja pallusid surnut, et temma nende peäle allati wöttaks möttel- da ja neid melespiddada. Naesed ulgusid sure heä- lega ja teggid ni paljo kassa kui jõudsid ning küsšid surno käest: „Mikspärrast surrid sa ärra, eks sul olnud hea ello meie jures? Eks sul olnud hea naene, hea mees j. t. s.? Nenda nimmetasid naad küsšides keik surno järreljänud maia ja warra, naese ja lapsed, põldo ja weiksid ja küsšid ikka ueste: mikspärrast, mikspärrast olled sa ärrasurnud? — Kui selle- ga wimaks walmis said, ja surnud ikka weel ei taht- nud üllestousta, siis pannid tedda wantri peäle ja wisid haua jure; saatjattel ollid sõariistad, pigid, oddad ja moögad käes, nendega wehklesid nemmad tule kätte ja küssendasid: „Tagganege keik kurjad waimud ja tontid nüüd kaugele meie surnust ärra!“ Surnule andsid suggu rahha, mõnned hõbbe asjad,

roga ja jomaaega kassa, et neil teises mailmas omma üllespiddamisfeks ka middagi wotta olleks. Naeste- rahwa surnule pannid nõela ja niti kassa, et kui tal pitka tee peäl rided katti lähhawad, neid woiks par- randada. — Keige noorem poeg pärris isä koha, agga piddi ka ühtlase emma toitma, ni kaua kui el- las. Kui isä poiaga kokko ei leppinud, siis piddi wannake maiast wäljaminnema; sai ta omma sängi, mis pari ölle kõrrest kokkokeratud siddemega temma selga seutud, õnnega toa uksest wälja kanda, enne kui siddo katti läks, siis jäi säng temmale pärrandusfeks, kui mitte, siis piddi keigest lahti ja paljas ommast ello maiast wäljaastuma. Se aesi on meile keige- hirmsam ja halledam meie Gesti - rahwast kuulda. Mis woisid nisuggused lapsed taewa Jäsa käest muud lota, kui wihha ja needmist aialikkult ja iggaweste.

Gesti pagganod pühbitsesid ka surnutte wälles- tusse pühha. Agga mil kombel? Mis muud kui pag- ganotte ullo tempudega. Naad küsid toa woi sauna ahjud hästi pallawaks ja kandsid rohkeste roga ja jomaaega lauale, pannid sedda surnutte ette, toa ja filma walguksfeks põlles üks hea suur peerg seina praos sees woi ahjo külges, siis pallusid omma wan- nemad ja wannematte wannemad mitmest põlwest